

Prenos varianc in kovarianc – Trigonometrično višino-merstvo:

S postopkom trigonometričnega višino-merstva želimo določiti višino H_B točke B in njeno natančnost σ_{H_B} , pri tem, da imamo podano višino $H_A = 320.00$ m točke A , na katero smo prisilno centriralni tahimeter in izmerili njegovo višino $i = 25.0$ cm. Na točko B smo postavili reflektor na višino $l = 2.0$ m, z natančnostjo $\sigma_l = 5$ mm. S tahimetrom smo izmerili poševno dolžino $s = 100.0$ m, z natančnostjo $\sigma_s = 1.0$ cm, in zenitno razdaljo $z = 85^\circ$, z natančnostjo $\sigma_z = 15''$. Izračunajte višino točke H_B točke B in njeno natančnost σ_{H_B} .

1. Sestavimo vektor opazovanj \mathbf{x} in pripadajočo variančno-kovariančno matriko Σ_{xx} .

Ko sestavljamo vektor opazovanj \mathbf{x} , moramo razlikovati med opazovanji in konstantami. Kot opazovanja obravnavamo vse podatke, za katere imamo podane natančnosti. Iz naloge je razvidno, da imajo natančnosti podana opazovanja s , z in l , medtem ko H_A in i nimata podane natančnosti, zato sta obravnavana kot konstanti. Število opazovanj je $n = \underline{\quad}$, dimenzija vektorja \mathbf{x} pa je zato $\underline{\quad} \times 1$. V vektor opazovanj vstavimo numerične vrednosti, vse dolžinske količine podamo v metrih, kotne pa v radianih:

$$\mathbf{l} = \begin{bmatrix} s \\ z \\ l \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \underline{\quad}\text{m} \\ \underline{\quad}\text{m} \\ \underline{\quad}\text{m} \end{bmatrix} \quad (1)$$

Sestavimo variančno-kovariančno matriko Σ_{xx} opazovanj, ki so različne natančnosti, a medseboj nekorelirana. Dobimo:

$$\Sigma_{xx} = \begin{bmatrix} \sigma_s^2 & 0 & 0 \\ 0 & \sigma_z^2 & 0 \\ 0 & 0 & \sigma_l^2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \underline{\quad}\text{m}^2 & 0 & 0 \\ 0 & \underline{\quad} & 0 \\ 0 & 0 & \underline{\quad}\text{m}^2 \end{bmatrix} \quad (2)$$

2. Določimo vse naše neznanke y_j ($j = 1, \dots, m$) in sestavimo vektor neznank \mathbf{y} . Ker nas zanima le višina H_B točke B , velja $m = \underline{\quad}$, torej:

$$\mathbf{y} = [H_B] \quad (3)$$

3. Določimo funkcijske zveze med neznankami in opazovanji, $y_j = f_j(x_1, x_2, x_3, \dots, x_n)$, ($j = 1, \dots, m$) in izračunamo vrednosti neznank \mathbf{y} .

Izhajamo iz enačbe trigonometričnega višino-merstva (zanemarimo vpliv refrakcije in ukrivljenosti Zemlje) in dobimo:

$$H_B = H_A + s \cos z + i - l = \underline{\quad}\text{m} \quad (4)$$

4. Izračunamo vseh $m \times n$ parcialnih odvodov $\frac{\partial f_j}{\partial x_i}$ in sestavimo Jakobijevo matriko \mathbf{J} velikosti $m \times n$.

Izračunati moramo parcialne odvode neznanke po vseh opazovanjih in sestaviti matriko \mathbf{J} . Ker je enačba 4 enostavna, bomo samo zapisali jakobijsko matriko \mathbf{J} :

$$\begin{aligned} \mathbf{J} &= \begin{bmatrix} \frac{\partial H_B}{\partial s} & \frac{\partial H_B}{\partial z} & \frac{\partial H_B}{\partial l} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \cos z & -s \sin z & -1 \end{bmatrix} = \\ &= \begin{bmatrix} _ & _ & _ \end{bmatrix} \end{aligned} \quad (5)$$

5. Izračunamo kovariančno matriko neznank $\Sigma_{yy} = \mathbf{J}\Sigma_{xx}\mathbf{J}^T$.

Ko imamo sestavljeno kovariančno matriko opazovanj Σ_{xx} (enačba 2) in jakobijsko matriko \mathbf{J} (enačba 5), lahko izračunamo kovariančno matriko neznank Σ_{yy} :

$$\Sigma_{yy} = \mathbf{J}\Sigma_{xx}\mathbf{J}^T = [\sigma_{H_B}^2] = [_ \text{m}^2] \quad (6)$$

6. Iz variančno-kovariančne matrike neznank Σ_{yy} izračunamo natančnosti neznank σ_j ($j = 1, \dots, m$) in korelacije med neznankami $\rho_{i,j}$ ($i, j = 1, \dots, m \wedge i \neq j$).

Izračunamo še natančnost višine točke B :

$$\sigma_{H_B} = _ \text{m} \quad (7)$$